

SLOMŠKOVA NEDELJA 2016

*"V nebesa skozi
vrata usmiljenja."*

●
NEDELJA, 25. september

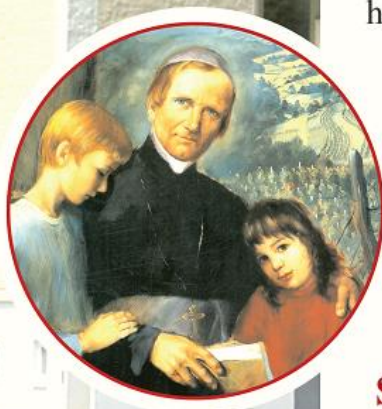
**ŽUPNIJA BL. ŠKOFA
ANTONA MARTINA SLOMŠKA
MARIBOR - KOŠAKI**

(dostop do cerkve po Šentiljski cesti)

Ob 15.00 uri: MOLITVENA URA

Ob 16.00 uri: SLOVESNA SV. MAŠA

in sprejem relikvij bl. škofa A. M. Slomška
in sv. Janeza Pavla II.,
somaševanje vodi apostolski nuncij v Sloveniji
msgr. dr. Juliusz Janusz,
homilijo ima mariborski nadškof metropolit
msgr. mag. Alojzij Cvikel DJ.

●
SOBOTA, 24. september
SLOMŠKOV DAN NA PONIKVI
Srečanje vzgojiteljev, učiteljev
in katehetov

Začetek ob 9.30 na Slomu,
ob 12.30 sv. maša na Ponikvi,
somaševanje bo vodil celjski škof
msgr. dr. Stanislav Lipovšek.

SLOMŠKOVA NEDELJA 2016

Duhovna priprava

na praznik

bl. Antona Martina Slomška in

na Slomškovo nedeljo

v letu Božjega usmiljenja 2016

PRIROČNIK

35

V NEBESA SKOZI VRATA USMILJENJA

MARIBOR 2016

35. Praznik bl. A. M. Slomška

V NEBESA SKOZI VRATA USMILJENJA

Avtorji: dr. Franc Kramberger, upok. nadškof

Miha Herman,

dr. Marjan Turnšek, nadškof em.

Igor Ignacij Novak

odgovarja: mag. Franček Bertolini, voditelj Pastoralne službe Maribor

pripravila: Nadškofija Maribor, Pastoralna služba

lektoriranje: dr. Fanika Krajnc – Vrečko

V NEBESA SKOZI VRATA USMILJENJA

UVODNA BESEDA

Duhovna priprava na obhajanje Slomškove nedelje tudi v izrednem svetem letu usmiljenja poteka prve tri nedelje v septembru (ne le zadnje tri dni pred Slomškovo nedeljo), da bi tako zajela kar največ ljudi. Škof bl. Anton Martin Slomšek je živ, dejaven in angelsko čuječ sredi našega cerkvenega občestvenega življenja, kakor tudi sredi javnega, družbenega dogajanja v ožji in širši domovini. Prav je, da se tega vedno močno zavemo v septembru, saj je to posebej »njegov« mesec. Septembra je bil posvečen v diakona in duhovnika (1824) in daroval svojo novo mašo v Olimju, imel svoje zadnje duhovne vaje z duhovniki v Rogaški Slatini (1862), opravil zadnja pastoralna dejanja in poromal k materi Božji na Ptujsko Goro ter v sluhu svetosti odšel k Očetu (1862). Papež sv. Janez Pavel II. ga je 19. septembra 1999 na Betnavskem polju razglasil za blaženega ter postavil 24. september za njegov godovni dan. Zato naj bo tudi letos september, ko se bomo škofa bl. Antona Martina ne le spominjali, ampak se mu po župnijah in družinah več priporočali, se o njem pogovarjali, prebiralimo njegove spodbudne besede in v luči njegovega svetniškega lika razbirali izzive in potrebe našega časa, sedanjega trenutka Cerkve na Slovenskem in družbenega duha našega časa ter z njegovim smelim duhom iskali svojo vlogo sredi našega življenja, da bi mogli kot Božje orodje tudi mi sodelovati pri oblikovanju življenja po Božji zamisli, kot je to s pogumom počel bl. Slomšek.

Letošnja priprav poteka v duhu izrednega svetega leta, zato sledi nekaterim vidikom usmiljenja, ki jih je bl. škof Anton Martin jasno izpostavljal. Bolj ko se bomo vživljali v njegove besede, bolj bomo spoznavali, da imata s sedanjim papežem Frančiškom mnogo skupnega v preprostem, a učinkovitem izražanju. *Prvi korak* v pripravi je pripravil msgr. Franc Kramberger in nas popelje po Slomškovi teološki predstavi o zakramentu sprave. S svojo zamisljivo je bil daleč nad takrat splošno janzenistično predstavo o spovedi kot o strogem sodnem dejanju. Zanj je spoved »ponovno uresničenje Božjega prijateljstva« in »zdravilo za greh«. *Drugi korak* priprave nam pomaga narediti nekdanji župnik Slomškove rojstne župnije Ponikva g. Miha Herman. Pokaže nam, kako je Slomšek vodil ljudi »v nebesa skozi vrta Božjega usmiljenja«. Ko človek zaradi greha po poti pravičnosti ne more več doseči nebes, mu Bog odpre vrata usmiljenja, ki so odpuščajoča ljubezen. Priprošnja bl. Slomška nam v veliki meri pomaga odpirati srce temu usmiljenju. Če so »vrata« Božje usmiljenje, je vendar človek tisti, ki ima ključ, ki je potreben, da lahko stopi skozi vrata. Pravzaprav Slomšek našteje pet ključev v Nebeško kraljestvo: *zakrament svete pokore, daritev svete maše, pogosto in vredno sveto obhajilo, pobožna molitev in peti, zlati ključ je krščanska miloščina*, marljivo opravljanje duhovnih in telesnih dobrih del. O tem govori *tretji korak* priprave, v katerem Slomšek sam s slikovito govorico podob iz življenja spregovori naravnost na srce. V obhajanje same Slomškove nedelje pa nas povede župnik v zadnjih letih preskušane župnije bl. Antona Martina Slomška Maribor-Košaki g. Igor Ignacij Novak, kjer je letos kraj vseslovenskega obhajanja Slomškove nedelje in slovenskega ekumenskega dne. Ponuja nam panoramski pogled na Slomška kot Slovenca za vse čase: ob 170-letnici njegove posvetitve v škofa ga zagledamo kot vizionarja za prihodnost zaupane škofije in kot zavednega Slovenca, ki mu nikakor ni vseeno za lasten narod in materino besedo. Oboje je izredno aktualno tudi za naš čas in prostor.

Vsem, ki so se trudili pri nastanku letošnjega gradiva za pripravo na Slomškovo nedeljo pod geslom »V nebesa skozi vrata usmiljenja«, iskrena hvala in obilje milosti na priprošnjo bl. Antona Martina!

+ Marjan Turnšek

23. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO 4. septembra 2016

ZAKRAMENT SPRAVE V OČEH BL. A. M. SLOMŠKA

UVOD

Na letošnjo Slomškovo nedeljo se bomo pripravljali tri nedelje v septembru. Zaradi leta Božjega usmiljenja je osrednja misel priprave Slomškovo vodilo »V nebesa – skozi vrata usmiljenja.« Vsebinski naslov za prvo nedeljo je *Zakrament sprave v očeh bl. A. M. Slomška*.

Kakor vsako nedeljo se bomo tudi to nedeljo srečali s Kristusom, najprej v Božji besedi, nato pri sveti daritvi, posebej še pri svetem obhajilu. Pred tem svetim srečanjem pa se srečajmo s seboj. Pogledjmo v svoje srce, očistimo ga s priznanjem in kesanjem svojih grehov, da bomo svete skrivnosti dostojno obhajali.

NAGOVOR

V Slomškovem času je med ljudstvom še močno odmeval strogi janzenistični duh. Prevladovalo je mišljenje, da je zakrament sprave ali sveta spoved v prvi vrsti sodba; spovednica je sodišče, spovednikov sedež je sodni prestol, spovednik je sodnik, ki izreče sodbo in naloži kazen, odveza je sodno dejanje ali sodni izrek. Ob takem pojmovanju sta bila usmiljenje in ljubezen v ozadju. Bl. škof Slomšek je gledal drugače.

Kot dušni pastir je imel pred seboj človeka, ki ga je hotel pripeljati domov k Očetu, predvsem z nagibi ljubezni in usmiljenja. V središče svoje razlage in svojih pridig o zakramentu pokore je postavil prilike o izgubljenem sinu (Lk 15,11-32), usmiljenem Samarijanu (Lk 10,25-37) in izgubljeni ovci (Lk 15,1-7). Poudarjal je, da je zakrament pokore »v spravo ponujena Božja roka; v pomoč podana Očetova desnica nezvestemu otroku.« Za osnovo postnih pridig leta 1847 je izbral evangeljski odlomek o odpuščanju grehov ženi, ki so jo zalotili v prešuštvovanju (Jn 8,1-11). Na tej podlagi je razložil zakrament pokore kot zakrament Kristusove odrešujoče ljubezni in Božjega usmiljenja.

V pridigi »Od zakramenta svete pokore« je dejal: »... Usmiljeni Jezus je spoznal, da bo njegovo odrešenje za mnoge, ki so po svetem krstu zopet smrtno grešili, izgubljeno, če jim ne izroči nove pomoči. Iz usmiljenja se torej prikaže apostolom po svojem vstajenju, rekoč: 'Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.' (Jn 20,22) ... Pogledjte, postavitve svete pokore, poslednje pomoči zveličanja onim, ki so po svetem krstu grešili.«

Kot škof je v svojem prvem pastirskem pismu duhovnikom dal sledeče navodilo: »Varujmo se, koliko je največ mogoče, tiste strogosti, ki zašlé ne vodi nazaj, ampak jih celo odvrča od ljubeznivega Očeta, in ki boječnost zbudene vesti žene v obup. Sv. Krizostom nas uči, da se ne spodobi, da bi bili mi, ki smo le služabniki, ostrejši, kot je sam Gospod, ki noče smrti grešnika, ampak želi, da bi se spreobrnili in živeli.«

Razen pridig in pastirskih pisem Slomškov odnos in njegovo pojmovanje tega zakramenta dokazuje njegova drža, da je bil vsa leta na vseh službenih mestih iskan spovednik. V duhu evangelija in po zgledu znanih spovednikov (sv. Alfonz Ligvorij, sv. Tomaž Akvinski, sv. Karel Boromejski ...) je gledal v zakramentu pokore ne le sodbo marveč predvsem srečanje grešnikove skesane in Kristusove odpuščajoče ljubezni, vrnitev izgubljenega sina k Očetu, izgubljenega brata h Kristusu, izgubljene ovce k Dobremu pastirju. Zakrament sprave mu je bil ponovno uresničenje Božjega prijateljstva, vrnitev Božjega otroka, »živi studenec, ki izmije po krstu storjene grehe.« V duhu

Svetega pisma in cerkvenih očetov mu je bil zakrament pokore »zdravilo za greh, rešilna deska našega zveličanja, zveličavna ladja za nas uboge grešnike, ključ, ki nam odpira nebeška vrata.«

Papež Frančišek je v buli Obličje usmiljenja poudaril pomen zakramenta sprave za danes, v letu usmiljenja. Po tem zakramentu ljudje »najdejo pot vrnitve h Gospodu, trenutek močne molitve in znova odkrijejo smisel svojega življenja. Zato znova postavimo v središče svojega življenja zakrament sprave, ker nam omogoča, da se z roko dotaknemo veličine usmiljenja. Za vsakega spokornika bo to vir resničnega notranjega miru.« (št. 17)

Da bi se to uresničilo, je papež po vsem svetu poslal misijonarje usmiljenja in jih pooblastil, da odpuščajo tudi grehe, ki so pridržani apostolskemu sedežu. Tako je na stežaj odprl vrata usmiljenja. Bog razodeva svojo vsemogočnost predvsem z usmiljenjem in odpuščanjem.

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Bratje in sestre, v letu Božjega usmiljenja se spominjamo bl. škofa Antona Martina Slomška, ki je v zakramentu svete pokore gledal uresničenje Božje ljubezni in usmiljenja. Zaupno se obrnimo k nebeškemu Očetu, naj posluša in usliši naše prošnje:

1. Nebeški Oče, bogat si v usmiljenju, nakloni vsem narodom mir in medsebojno razumevanje; vodi jih na pota pravičnosti, sprave in edinosti.
2. Nebeški Oče, svojo vsemogočnost razodevaš predvsem z usmiljenem in odpuščanjem; naj pravilno vrednotimo zakrament svete pokore, s katerim nas osvobajaš vseh grehov in odpuščaš vse naše žalitve.
3. Nebeški Oče, tvoji sveti nas spodbujajo s svetlim zgledom in podpirajo s svojo priprošnjo, daj našemu narodu domačega priprošnjika z razglasitvijo blaženega škofa Antona Martina Slomška za svetnika.
4. Nebeški Oče, v svoji ljubezni skrbiš, da ima tvoje ljudstvo pastirje, podeli mladim duha velikodušnosti, da se bodo po zgledu bl. škofa Slomška v še večjem številu in z bolj odprtim srcem odločali za duhovniške in redovniške poklice.
5. Nebeški Oče, sprejmi v svoje kraljestvo vse naše brate in sestre, ki si jih poklical k sebi, in so se ločili od nas v veri, da te bomo po vstajenju vsi skupaj slavili v nebeški slavi.

Nebeški Oče, te in vse naše druge prošnje, ki jih nosimo v svojem srcu in jih sedaj z darovi polagamo na oltar, usliši ti, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

+ Franc Kramberger, nadškof em.

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek
je luč na poti našega krščanskega življenja.
Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.
To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

24. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

11. septembra 2016

V NEBESA SKOZI VRATA BOŽJEGA USMILJENJA

UVOD

»Usmiljeni, kakor oče,« je geslo letošnjega svetega leta. Misel je vzeta iz prilike, ki jo je zapisal evangelist Luka in je na voljo v današnjem evangelijskem odlomku. Danes se ob tej vsebini ustavimo tudi ob bl. Antonu Martinu Slomšku, ki se ga v septembru vsako leto z velikim spoštovanjem spomnimo, se od njega učimo in se mu priporočimo. Letos se ustavimo ob njegovi misli, da gremo v nebesa le skozi vrata Božjega usmiljenja. Obrnimo se k usmiljenemu nebeškemu Očetu ter ga prosimo odpuščanja in moči za spreobrnjenje.

NAGOVOR

Dragi bratje in sestre!

V jubilejnem svetem letu nam je misel na Božje usmiljenje vsako nedeljo blizu, za današnjo bi lahko rekli, da je še toliko bolj. Božja beseda nam v vseh odlomkih kaže, kako je človek slaboten v svoji zvestobi Bogu in kako je potreben njegovega odpuščanja in pomoči. Ker tako hitro pozabi razloge za služenje in zvestobo, dobi skušnjava moč v njegovem razmišljanju in ravnanju. Po poti pravičnosti bi več ne imel možnosti za nov korak, toda Bog je usmiljen in sprejema skesanega grešnika po poti odpuščajoče ljubezni.

Pot do usmiljenja pa poteka preko človeka. Mojzes prosi usmiljenja za ljudstvo, preroki nagovarjajo ljudi in vabijo k obnovitvi zvestobe, Jezus pa v svojem učenju z največjim žarom govori o usmiljenemu Očetu. Bog daje prednost ljubezni in usmiljenju nad pravičnostjo in kaznijo. V današnjem evangelijskem odlomku smo slišali to prisposodo. V začetku evangelist ugotavlja, kako so se Jezusu približevali vsi cestinarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki so godrnjali: »Ta grešnike sprejema in z njimi jé.« Sprejemanje grešnikov je temeljna Božja lastnost. Kam naj se človek zateče v svoji stiski, v svojem spoznanju teže greha ali opustitve, kam naj se obrne v svoji nemoči ali nesreči, če ne na Boga? Jezus je to nenehno poudarjal in bil odprto naročje za grešnike tedaj in vse čase. On je usmiljeni oče, ki sprejema nazaj mlajšega, grešnega sina iz današnje prilike, pa išče in vabi tudi starejšega, ki meni, da ne potrebuje odpuščanja in spreobrnitve. On je usmiljeni Samarijan, ki vliva v naše rane oje usmiljenja in vino novih moči ter upanja.

Zadnjih 700 let obhajamo v Cerkvi tako imenovana sveta leta odrešenja, ki so bila sprva postavljena na 100, kasneje na 50 let a mnogi bi v svojem življenju ne bili doživeli svetega jubileja, zato so končno postavili redno sveto leto na vsakih 25 let. Ob posebnih priložnostih pa papeži razglasijo še izredno sveto leto, kot to doživljamo tudi letos. Toda, tako zlahka gre tudi ta milost mimo nas, če ni dobre priprave. Blaženi škof Anton Martin Slomšek se je zavedal, da je treba ljudem večkrat dati možnost in jim globlje spregovoriti. To možnost je videl še posebej v ljudskih misijonih, ki jih je osebno zelo podpiral, na njih sodeloval vsaj z uvodnim ali sklepnim govorom, v enajstih župnijah pa jih je tudi kot škof sam vodil. (Št. Andraž 1850, Ponikva 1851, Sv. Lenart na Koroškem in Stari trg pri Slovenj

Gradcu 1853, Vitanje in Sladka gora 1854, Brežice 1855, Slovenska Bistrica, Velikovec in Celje 1857, Maribor 1860).

Kot ljudski misijonar je znal ljudem globoko spregovoriti na srce. V njegovih pridigah lahko tudi mi najdemo toliko modrosti in spodbude za svetoletno spoznanje Božjega usmiljenja in obhajanje njegove zveličavne priložnosti. V uvodnem nagovoru ob misijonu je Slomšek povedal: »Misijonarji prihajamo kot poslani delavci Jezusa Kristusa v njegov dragi in imenitni vinograd, v vašo župnijo. Ne iščemo, kar je vašega, ampak vas, želimo zveličati vaše duše, saj je ni imenitnejše stvari na svetu, kakor je človek, vaša duša, ki je podoba Božja. ...Sveti misijon je milostljivo Božje obiskanje, je ponudba najobilnejših Božjih milosti; je ponavljanje tistih srečnih dni, ko so k Jezusu hodili od vseh stani, da bi ga poslušali. Je lepa priložnost za sveto spoved, saj imate spovednikov na izbiro znanih in neznanih, ki jih ne boste več videli...«

Za to obliko poglobitve vere je povabil v svojo škofijo kot prvi škof v tedanji Avstroogrski misijonsko družbo sv. Vincencija, da bi lahko verniki večkrat doživeli sveti čas milosti in sprave.

Slomšek vabi, da se zamislimo nad seboj in se tudi mi resno vprašamo: Kaj naj storimo, da bi milostni trenutek ne šel mimo nas? Pomaga nam najti odgovor, ko pravi: najprej poslušajte Božjo besedo, poslušajte tudi glas pridigarja, misijonarja, omogočite tudi drugim, da slišijo to povabilo. Priporoča, naj iščemo sveto tihoto, v kateri spregovori Sv. Duh in lahko človek v njej razmišlja. Spodbuja kvalitetno in iskreno molitev, tako osebno kot skupno, ter vreden prejem zakramentov sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa.

Ko obhajamo sveto leto usmiljenja, nam je lahko v veliko pomoč Slomškova pastoralna zavzetost in poudarjanje božjega usmiljenja. Nikakor pa ne pozabimo, da lahko njegova priprošnja pri Bogu pomaga odpirati srce – naše in druga srca, saj vemo, da še tako lepe misli in vrednote grede mimo, če srce ni dovzetno za nje. Zato se priporočajmo blaženemu Antonu Martinu Slomšku, še posebej v septembru, ko obhajamo pomembne obletnice življenja, smrti in beatifikacije, 24. v tem mesecu njegov god in 4. nedeljo v septembru Slomškovo nedeljo in slovenski ekumenski dan.

PROŠNJE

Dobri Oče! V svetem letu usmiljenja se še bolj zavedamo tvoje ljubezni, s katero nas spremljaš, zato te upamo prositi:

1. Za našega papeža Frančiška: pomagaj mu, da bi v teh težkih časih modro vodil sveto Cerkev, sprejemal prave odločitve in spodbujal njeno delovanje v smeri pravičnosti, odpuščanja, solidarnosti in sprave
2. Ob 10. obletnici celjske, murskosoboške in novomeške škofije te prosimo za vse slovenske škofije. Navdihuj naše škofe, duhovnike in njihove sodelavce, da bi spoznali pastoralne potrebe in zmožnosti sedanjega časa ter s pravim pristopom pomagali ohranjati ter poživljati vero, upanje in ljubezen.
3. Zavedamo se, kako potrebni so duhovniki, redovniki, redovnice, katehisti in katehistinje in drugi pastoralni sodelavci po župnijah. Prosimo te, ohranjaj sedanje v zdravju in zvestobi Cerkvi in vzbujaj v mladih nove duhovne poklice.

4. Blaženi Anton Martin Slomšek je bil velik oznanjevalec Božjega usmiljenja in klicar k spreobrnjenju v sveti spovedi. Na njegovo priprošnjo blagoslavljal prizadevanja duhovnikov, misijonarjev, spovednikov in vseh pastoralnih delavcev, da bi v tem letu obilno rodilo sad spreobrnjenja, poglobitve ter sprave z Bogom in v domovini.
5. Poživi v naših srcih zaupanje v moč svetosti, priporočanje svetnikom in blaženim ter usliši naše molitve za skorajšnjo kanonizacijo bl. Antona Martina Slomška in drugih naših svetniških kandidatov.
6. Vsak dan oznanjajo zvonovi po naših cerkvah, da se je za koga končala zemeljska pot in vabijo k molitvi za rajne. Milostno podeli vsem rajnim večni mir pri sebi in naj njihova vera in dobrota svetita tudi prihodnjim rodovom ter jim kažeta prava pota.

Sveti Bog, naj v tvoji Cerkvi krepko raste in do konca ostane neokrnjena vera in svetost življenja, bratska ljubezen in resnična pobožnost. Nikoli je ne nehaš hraniti z besedo in telesom svojega Sina, ne nehaj je tudi sam voditi in podpirati. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Miha Herman

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

25. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

18. septembra 2016

KLJUČ V NEBEŠKO KRALJESTVO – TELESNA IN DUHOVNA DELA USMILJENJA

UVOD

V pripravi na obhajanje Slomškovega godu in njegove nedelje čez teden dni spremljamo pogled našega blaženega na usmiljenje, da tako tudi ob njem še globlje zaživimo izredno leto usmiljenja. Ne prezrimo tudi jutrišnje 17. obletnice obiska papeža sv. Janeza Pavla II. in Slomškove beatifikacije, ki naj nam bo v hvaležnosti še vedno vir navdiha, saj je svetost edina sila, ki lahko premaga svet. Kot papež Frančišek nas tudi bl. škof Anton Martin vabi k posnemanju usmiljenega nebeškega Očeta, zlasti s telesnimi in duhovnimi deli usmiljenja, ki bodo končno edini kriterij pred vrati v nebeško kraljestvo. Nedeljski evangelij pa nas ozavešča: »*Ne morete služiti Bogu in mamonu.*« V srcu se prav zdaj ponovno odločimo za Boga in se z iskrenim kesanjem odrecimo vsemu mamonskemu v nas.

NAGOVOR

Bratje in sestre!

Uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za doseg pravega cilja – tako bi mogli povzeti današnjo Jezusovo pripoved. Morda nas najprej malo začudi gospodarjeva pohvala oskrbnika, ki je pravzaprav razdajal ne svoje ampak gospodarjevo premoženje. Ne pozabimo, da Jezus razlaga Božje kraljestvo in da je gospodar Bog. Torej je pohvalil oskrbnika, ker je končno pričel delati to, kar je bil tudi gospodarjev namen: Božji namen je deliti svoje darove vsem ljudem, da bi končno bili deležni večnosti z njim. Oskrbnik je prej gledal predvsem nase in zase spravljal gospodarjevo imetje, končno ga je uporabil po gospodarjevem namenu. Tudi naša naloga je, da mu pri tem pomagamo s telesnimi in duhovnimi deli usmiljenja.

Zadnje Slomškove pridige so bile o Božjem kraljestvu in razodevajo njegovo veliko skrb, da bi verniki ne zgrešili nebeških vrat. V eni izmed znanih pridig o nebeškem kraljestvu je spregovoril o štirih ključavnicah, ki človeku zapirajo vstop vanj, in petih ključih, ki ta vrata odpirajo. Naj nam sedaj o pomenu opravljanja dobrih del spregovorijo besede našega blaženega. Najprej na kratko ozavestimo prve štiri in se nato prepustimo nagovoriti petemu ključu.

»*Zakrament svete pokore* je za nas grešnike *prvi ključ*, ki nam odklepa nebeška vrata, kajti usmiljeni Jezus je rekel svojim namestnikom: »*Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni*« (Jn 20,23). Drugi ključ, ki nam odklepa nebeška vrata, je *daritev svete maše* ... »Sveta maša je daritev, kakršna se je zgodila na križu,« uči sveta Katoliška cerkev, »samo način darovanja je drugačen« (*tridentinski zbor*). Tretji ključ nebeških vrat je *pogosto in vredno sveto obhajilo*, v katerem se prisrčno sklenemo z Jezusom, udeležimo se njegovega zasluženja. *Četrti ključ* nebeških vrat je *pobožna molitev*.

Peti, zlati ključ nebeškega kraljestva je *krščanska miloščina*, marljivo opravljanje duhovnih in telesnih dobrih del. Sodnik poreče tistim, ki bodo stali na njegovi desnici in so lačne nasitili, žejne napojili itd.: »*Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta. Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili*« (Mt 25,34-40). Bog je obljubil, da bo podelil milost tistim, ki radi in s pravim namenom pomagajo bližnjemu v dušnih ali telesnih potrebah po nauku svete krščanske vere. Taki bodo z Božjo pomočjo prav živeli in srečno umrli, saj jim bodo nebeška vrata na stežaj odprta. »*Usmiljenje namreč,*« po besedah svetega Tomaža Akvinskega, »*naredi človeka podobnega Bogu;* Božje usmiljenje med

vsemi njegovimi deli najbolj izstopa in nam je postavljeno za zgled, *da bi tudi mi bili tako usmiljeni, kakor je naš Oče v nebesih.*«

Če med posnemanjem usmiljenega Očeta v nebesih postanemo njemu podobni pri opravljanju duhovnih in telesnih del, se nam bodo po smrti gotovo odprla nebeška vrata. »*Blagor mu,*« pravi Sveti Duh, »*ki misli na slabotnega, na dan nesreče ga bo Gospod rešil*« (Ps 41,1). To resnico je imeniten žlahten gospod izvedel, ki je tako dolgo hodil po svetu, da je izgubil vero in podvomil v Boga, neumrljivost duše in v še več takih večnih resnic. Ko se je vrnil na svojo graščino, so ga ti dvomi močno begali. Ko je nekega dne med sprehajanjem o tem razmišljal, je srečal zelo žalostnega mladega kmeta. Vprašal ga je, kaj mu je. »Oh, moj oče je umrl in ne morem ga pošteno pokopati,« je odgovoril kmetič. Grof je bil usmiljenega srca in mu je podaril zlatnike, ki jih je imel pri sebi, nato pa je nadaljeval svojo pot in še naprej razmišljal o veri. Kasneje se je zaprl v sobo, saj se je odločil, da bo zapisal vse svoje dvome. Preden pa je začel pisati, se mu je prikazal pokojni kmet, ki ga je dobro poznal, in mu sporočil: »Živi Bog je, je srečna ali nesrečna večnost in človeška duša je neumrljiva.« Ko je to izgovoril, je pokojnik izginil, z njim pa so izginili tudi vsi grofovi dvomi o sveti veri – to je bila zasluga sedmega dobrega dela telesne milosti, ki pravi: *Mrličje pokopavati*. Če ne moreš dajati vbogajme, vsaj zvesto izpolnjuj svoje dolžnosti z dobrim namenom in nebeška vrata bodo zate odprta. Neki *samostanski* krojač, ki je veliko let zvesto in pridno delal za svojo duhovniško družino, je poslednjo uro prosil, naj mu dajo *šivanko*, s katero je šival, po smrti pa naj mu jo položijo v grob. Visoko jo je dvignil in rekel: »Poglejte to šivanko, verujem, da mi bo ključ do svetega raja: vsakič ko sem z njo zabodel, sem Božjo čast pomnožil.« »*Blagor mrtvim, ki odslej umirajo v Gospodu, kajti njihova dela gredo z njimi*« (Raz 14,13).« (*Krščanska beseda AMS, 277*)

Bog daj, da bi nam tudi s spodbudo bl. škofa Antona Martina uspelo vedno bolj deliti darove nebeškega Očeta, ki jih v tolikerih oblikah sprejemamo v dar vsak dan. Vse, kar imamo materialnega, duševnega in duhovnega, naj vsak dan postaja kakor kanal, po katerem se preko nas preliva usmiljenje do vseh potrebnih bratov in sester ter naj ob tem začutijo bližino nebeškega Očeta, ki jih usmiljeno sprejema in pri tem ne gleda na slabosti in grehe, ampak je zazrt vanje kot v svoje otroke, ki si jih neizmerno želi imeti pri sebi.

Amen.

PROŠNJE

Nebeški Gospodar, kot oskrbniki tvojih darov se obračamo k tebi s prošnjo, da bi znali tvojo imovino pravilno deliti med potrebne v svetu ter v njih prepoznavati tebe:

1. Papežu Frančišku in vsem voditeljem v Cerkvi podeli izrazito sposobnost odsevati v svet tvoje usmiljenje.
2. Naj državni, gospodarski in mnenjski voditelji s svojim delom uresničujejo telesna in duhovna dela usmiljenja.
3. Tudi nam, tukaj zbranim, daj pogum in moč, da bomo z deli usmiljenja blizu vsem trpečim, brezposelnim, brezdomcem, žalostnim in drugim v vsakršni potrebi.
4. Pomnoži med nami zaupanje v priprošnjo bl. Antona Martina, da ga bo Cerkev mogla zaradi čudeža na njegovo priprošnjo čim prej razglasiti za svetnika.
5. Vsem umirajočim naj pomagamo umreti v tvoji navzočnosti, naši rajni pa naj skupaj z bl. Slomškom prebivajo v Nebeškem kraljestvu.

Nebeški Gospodar, vate zaupamo, verujemo in te ljubimo, zato se odpovedujemo vsakemu mamonu, saj želimo, da bi naše življenje bilo izpolnjeno s telesnimi in duhovnimi deli usmiljenja ter te slavilo zadaj in vekomaj. Amen.

+ Marjan Turnšek, nadškof em.

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

26. NEDELJA MED LETOM – SLOMŠKOVA NEDELJA

25. septembra 2016

SLOMŠEK - SLOVENEK ZA VSE ČASE

UVOD

Slomškova nedelja, ki jo danes obhajamo, je za vse nas vabilo, da bi po zgledu in priprošnji bl. škofa A. M. Slomška stopili v luč vere, ki smo jo sprejeli od naših vernih prednikov. Naj nas današnja sv. daritev napolni z Božjo močjo, da bomo v svetu, v katerem živimo, prinašali drug drugemu - posebno pa tistim, ki Kristusa še ne poznajo, luč vere, upanja in ljubezni.

NAGOVOR

Dragi bratje in sestre!

Letošnje leto je nekaj posebnega. Je sveto leto in zato še posebej milostno, ne le za vesoljno Cerkev, ampak tudi za Cerkev na Slovenskem. Papež Frančišek ga je slovesno odprl na praznik Brezmadežne, 8. 12. 2015, in s tem želel poudariti, da je najpomembnejše obličje našega Boga, obličje usmiljenja. Bog, v katerega kristjani verujemo, je Neskončen, Najsvetejši, Večni, Pravični, a najprej Usmiljeni Bog. To je novost krščanskega oznanila, ki ga Cerkev oznanja že 2000 let. Novost, ki popolnoma presega predstave, ki jih je imel starozavezni človek. Če so v Stari zavezi Izraelci svojega Boga Jahveta doživljali predvsem kot strogega in pravičnega voditelja izvoljenega ljudstva Izraela, nam Jezus v evangelijih predstavi Boga kot usmiljenega Očeta vseh ljudi in narodnosti. Spomnimo se prilike O izgubljenem sinu, ali pa prilike O usmiljenem Samarijanu. V obeh prilikah prihaja naproti ranjenemu človeku Bog sam. Prav to Božje obiskovanje in celjenje ran vsem nam - brez kakršnekoli izjeme, rojeva v srcu vernega človeka nenehno čudenje in zahvaljevanje. Papež Frančišek je prav s poudarkom na podobi Boga kot usmiljenega Očeta vse nas kristjane spomnil, da je prav v tej podobi Boga eden izmed temeljev naše vere in našega življenja po veri. Sveto leto usmiljenja je zato vabilo, da bi imeli odprte oči za velika Božja dela, ki smo jih deležni v našem življenju. Čudenje nad Božjo dobroto že vabi k molitvi zahvale, slavljenja in prošnje. Današnja Slomškova nedelja vse to čudovito povzema v liku našega prvega domačega vzornika svetosti, blaženega Antona Martina Slomška. Letos mineva 170 let od njegovega škofovskega posvečenja. **Ta okrogla obletnica nas vabi, da bi o Slomšku letos še posebej razmišljali kot o pastirju Cerkve in obenem kot o Slovencu za vse čase.**

1. Slomšek je kakor vse svoje naloge tudi škofovsko službo vzel zelo zares. Poleg vseh rednih nalog, ki jih je imel, je začel zelo hitro razmišljati tudi o prihodnosti svoje škofije. Ob vsem vsakodnevem delu, ki ga ni bilo malo, je bil sposoben razmišljati tudi o strategiji razvoja svoje škofije v prihodnosti. Njegova odločitev, da bo naredil vse za prenos škofijskega sedeža bliže Slovenskemu življu, je bila v njegovih časih ne le preroška temveč tudi zelo pogumna. Z odločitvijo o prestavitvi škofijskega sedeža si je namreč nakopal veliko sovražnikov. Kljub temu je vztrajal. Z Božjo pomočjo je svojo zamisel uresničil - leta 1859 je bil škofijski sedež premeščen iz Št. Andraža v Labotski dolini v Maribor. Ob tem njegovem zgledu je prav, da molimo za naše slovenske škofe in za Cerkev na Slovenskem v tem zgodovinskem trenutku; da bi znala po svojih pastirjih tudi sama uresničiti svoje poslanstvo; da bi bila kos ne le sodobnim izzivom, ampak da bi še posebej njeni pastirji imeli v sebi preroški duh in pogum za pravilne modre odločitve za prihodnost - kljub temu, da morda marsikomu take odločitve ne bodo všeč, kot je to doživljal tudi bl. škof Slomšek. Čas, v katerem živimo, je čas nenehnih sprememb in prav zato je preroški duh Cerkve danes bolj potreben kot kadar koli prej. Prav o tem smo na Slomškov god poslušali v prvem berilu: *»Hvaliti hočem vrle može ... bili so svetovalci s svojo razumnostjo in*

vidci vseh reči s preroškim darom.» (Sir 44,1.3) Že modri Sirah opeva kreposti, ki jih ima dober voditelj nekoč in danes - Bog daj, da bi tudi s pomočjo naše goreče in stanovitne molitve bila Cerkev na Slovenskem sposobna odgovoriti na znamenja časa in tako uresničiti svoje poslanstvo.

2. Druga razsežnost Slomškovega delovanja je poleg prizadevanja za rast Božjega kraljestva njegova velika ljubezen do slovenskega naroda, do maternega jezika in do domače kulture ter tradicije. Slomškov čas je bil čas cesarske Avstrije, čas vedno večjih napetosti med različnimi narodi v enem cesarstvu pod žezlom Habsburžanov, čas močnega nemškega nacionalizma. Po propadu monarhije so prišli drugi časi in vedno večji vpliv srbskega nacionalizma, vse do razpada Jugoslavije in nastanka samostojne Slovenije leta 1991. Po tisoč letih Slovenci ponovno živimo v svoji državi. Letos obhajamo 25. obletnico lastne države, države, o kateri smo imeli leta 1991 zelo velika pričakovanja. V desetdnevni vojni nas je dobri Bog dobesedno, kakor smo na Slomškov god brali v drugem berilu: »... otel levu iz žrela...« (2 Tim 4,17) Kaj bi nam danes Slomšek povedal o ljubezni do domovine? Tole: »Tista dežela, v kateri je bil kdo rojen ali zrejen ali v kateri stalno prebiva, se imenuje rojstna ali domača dežela, domovina, očetnjava. V domovini dobi vsakteri prebivalec potrebni živež, nauk o potrebni in koristni znanosti, dobi brambo in varnost svojega življenja in premoženja ... Zato je vsak prebivalec dolžen svoji domači deželo hvalo, ljubezen in pomoč. To hvaležnost, ljubezen in pomoč imenujemo sploh domovinsko ljubezen. Domovinska ljubezen ali domoljubje je tedaj dolžnost vsakogar.« (prim.: Knjiga o Slomšku: 33-34, Poljanec J. in Hrastelj F., Mohorjeva družba v Celju, 1962). Kljub velikim pričakovanjem leta 1991 je v mnogih Slovencih in Slovenkah danes čutiti nezadovoljstvo. Ob hvaležnosti za leta naše slovenske samostojnosti moramo zato kljub vsemu na preteklost in sedanost pogledati tudi s primerno kritiko. Marsikaj je namreč upravičeno razlog za nezadovoljstvo mnogih. Tudi tukaj nam lahko pomaga lepa in zelo resnična Slomškova misel, ki pravi: »Časi so takšni, kakršni so ljudje«. Ne pomaga torej, če smo nezadovoljni, treba je nekaj storiti. In kot pravi Slomšek, je treba začeti pri sebi. Edina pot v boljšo prihodnost vseh nas je, da bo vsak storil to, kar mora in more storiti v svojem okolju - družini, župniji, službi, ... Lepši časi bodo prišli, ko bomo boljši vsi mi. Pot k osebnemu in narodnemu spreobrnjenju pa vodi preko križa. Vera v vstalega Zveličarja je neuničljivi temelj prihodnosti našega naroda. To nas uči zgodovinska izkušnja. Kako pretresljive in resnične so besede preroka Izaija, ki pravi: »Če ne boste verovali, ne boste obstali.« (Iz 7,9) In besede evangelija ob Slomškovem godu: »Mladika sama od sebe ne more roditi sadu, če ne ostane na trti.« (Jn 15,4) Vera torej ni le stvar kulture, dediščine in tradicije. Osebna vera v Kristusa nam dejansko zagotavlja osebni in narodni obstoj. Zato je zaklad vere, ki smo ga prejeli od naših vernih prednikov, neprecenljivega pomena in ga bomo morali ponovno odkriti in narediti vse, da ga bomo prenesli mlademu rodu. To zahteva napor, osebna prizadevanja, notranji duhovni boj, sodelovanje in načrtovanje, predvsem pa ljubezen do Boga in do bližnjega. Kot dušni pastir v župniji Maribor-Košaki hvalim na današnji dan dobrega Boga za rešitev košaške cerkve, ki se je zgodila na predvečer leta Gospodovega 2016. Bog povrni vsem, ki ste ali še boste z molitvijo ali z darovi podprli gradnjo nove Slomškove cerkve v Košakah! Naj nas pri vseh naših plemenitih prizadevanjih spremlja Božji blagoslov in podpira Slomškova priprošnja - v veri, da bomo v kratkem doživeli tudi Slomškovo kanonizacijo. Amen.

PROŠNJE

Dragi bratje in sestre! Obrnimo se k svetemu Troedinemu Bogu in ga danes, na Slomškovo nedeljo, zbrani v Sv. Duhu goreče prosimo:

1. Prosimo za pastirje Cerkev, da bi po zgledu bl. škofa Slomška vodili zaupano jim Božje ljudstvo!
2. Prosimo za voditelje našega naroda, da bi storili vse, kar je v njihovi moči, za duhovni in materialni blagor vseh nas!
3. Prosimo za vzgojitelje, učitelje, duhovnike, da bi mladi rod vzgajali v evangeljskih krepostih in tako pomagali oblikovati lepšo in boljšo prihodnost našega naroda!
4. Prosimo za družine, da bodo kraj molitve in dela!
5. Prosimo za nove duhovne poklice, naj bodo mladi odprti Božjemu delovanju v svojem življenju, da bodo pogumno in z veseljem nanj odgovorili!
6. Prosimo za naše preizkušane brate in sestre, naj jih dobri Bog krepí v njihovih preizkušnjah, mi pa naj jim po svojih močeh pomagamo!
7. Prosimo za naše rajne, naj bodo čim prej deležni polnosti večnega življenja v nebeški domovini!

Dobri Bog, prosimo te, poslušaj in usliši nas na priprošnjo bl. škofa Antona Martina Slomška, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Igor Ignacij Novak

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

Litanije k bl. Antonu Martinu Slomšku, škofu

Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se
Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas

Bog Oče nebeški – usmili se nas
Bog Sin, Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sveta Trojica, en sam Bog

Sveta Marija – prosi za nas
Kraljica spoznavalcev
Kraljica vseh svetnikov

Blaženi Anton Martin Slomšek – prosi za nas
Neutrudni iskalec Božjega obličja
Pričevalec živega Boga
Pokoren navdihom Svetega Duha
Ves predan Božjemu načrtu
Neutrudni delilec Božjih skrivnosti
Glasnik Božjega kraljestva
Goreči Kristusov duhovnik
Podoba Kristusa dobrega Pastirja
Zvesti služabnik svojega Gospoda

Goreči častilec Božje Matere
Ljubitelj Kristusove Cerkve
Skrbni učitelj svete vere
Nosilec upanja
Zgled bratske ljubezni
Ogledalo pobožnosti
Zgled ponižnosti
Mož molitve
Neustavljivi oznanjevalec evangelija
Klicar k spreobrnjenju in prenovi
Prekaljen v trpljenju
Apostol cerkvene edinosti
Neustavljivi ljudski misijonar
Spodbujevalec svetega zakonskega življenja
Zaupnik očetov in mater
Posvečevalec družinskega življenja

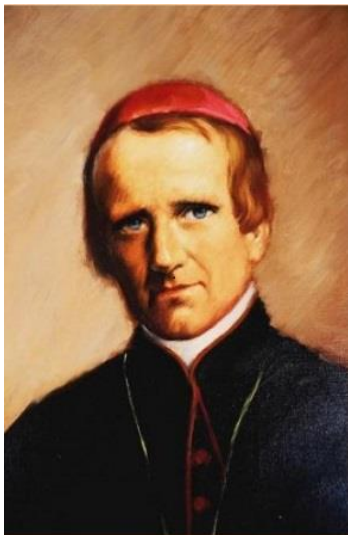
Izvrstni vzgojitelj in učitelj mladine
Prijatelj duhovnikov
Modri svetovalec
Tolažnik žalostnih
Učitelj nevednih
Sredi zemeljskih stvarnosti ves zazrt v večnost

Svetla luč svojemu narodu
Kažipot in vodnik v nebeško domovino
Mogočni priprošnjik v nebesih
Zavetnik vzgojiteljev, učiteljev in katehetov
Zavetnik kmetov
Zavetnik nove evangelizacije

Bl. Anton Martin, ki si izgoreval za Božjo slavo – prosi za nas
Bl. Anton Martin, ki si skrbel za nove duhovne poklice
Bl. Anton Martin, ki si se razdajal v služenju človeku
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta vera luč
Bl. Anton Martin, ki ti je bil materni jezik ključ do zveličavne omike
Bl. Anton Martin, ki si iskreno ljubil svoj narod
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta evharistija vir svetosti
Bl. Anton Martin, ki s svetniki uživaš nebeško veselje
Bl. Anton Martin, ki nas posvečuješ s svojo svetniško navzočnostjo

Jagnje Božje, ki odjemiš grehe sveta
- prizanesi nam, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemiš grehe sveta
- usliši nas, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemiš grehe sveta
- usmili se nas.

- Prosi za nas blaženi Anton Martin.
- Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo:

O Bog, vir vse svetosti, tvoj služabnik Anton Martin Slomšek
se je v gorečnosti za apostolsko službo
popolnoma izročil tvoji volji.
Kot apostol in učitelj krščanske vere in omike
je spodbujal vse ljudi k edinosti in k življenju po evangeliju.
Pomagaj nam, da bomo po njegovi priprošnji
rasli v milosti in ti služili v pravičnosti in svetosti.

Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,
ki s teboj v občestvu Svetega Duha
živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Litanije k bl. Škofu Antonu Martinu Slomšku dovoljene za osebno molitev.

IMPRIMATUR

Nadškofijski ordinariat v Mariboru

Maribor, 20. maja 2014, številka 201

Msgr. dr. Stanislav Lipovšek, celjski škof
apostolski administrator mariborske nadškofije

SLOMŠKOVA TRIDNEVNICA

1. Slomšek nam je luč vere, upanja in ljubezni - 1982 (Jože Vesenjajk)
2. Slomšek – apostol slovenskega ljudstva - 1983 (Jože Vesenjajk)
3. Slomšek in sveto pismo - 1984 (Viljem Pangerl)
4. Slomšek – apostol cerkvene edinosti - 1985 (Jože Vesenjajk)
5. Slovenski kristjan, narodna kultura in škof A. M. Slomšek – 1986 (Jože Vesenjajk)
6. Slomšek nas uči prav obhajati sveto evharistijo – 1987 (Jože Vesenjajk)
7. Slomšek – dušni pastir božjega ljudstva – 1988 (Jože Vesenjajk)
8. Slomšek – učitelj po Jezusu Kristusu – 1989 (Jože Vesenjajk)
9. Družina – Slomškova skrb – 1990 (Jože Vesenjajk)
10. Slomškov jubilejni triptih - 1991 (Viljem Pangerl)
11. Pastori optimo (ob 130 letnici smrti) – 1992 (Viljem Pangerl)
12. Božji služabnik – 1993 (dr. Marjan Turnšek – Viljem Pangerl – Miha Herman)
13. Slomšek prosi matere in očete za pomoč – 1994 (dr. Marjan Turnšek)
14. Slomškova največja ljubezen – sv. katoliška cerkev – 1995 (Viljem Pangerl)
15. Slomšek – škof (ob 150-letnici posvečenja) – 1996 (Viljem Pangerl)
16. Nebesa morajo biti naša – 1997 (Viljem Pangerl)
17. Vsi Slomškovi spomeniki – 1998 (Viljem Pangerl)
18. S Slomškom na pot svetosti – 1999 (Miha Herman, Jože Goličnik)
19. Evharistija – kruh novega življenja – 2000 (dr. Marjan Turnšek)
20. Odrini na globoko – 2001 (Jože Goličnik)
21. Čas nam prinaša nove naloge – 2002 (Jože Planinšek CM)
22. Evropska razsežnost Slomškovega dela – 2003 (dr. Franc Kramberger, Jože Goličnik)
23. Slomšek – luč za tretje tisočletje - 2004 (dr. Stanislav Lipovšek, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
24. Kdor hoče koga vneti, mora sam goreti – 2005 (Ernest Berložnik, Alojz Vicman, Miha Herman)
25. Vse za večjo čast božjo in zveličanje duš - 2006 (dr. Franc Kramberger, dr. Jožef Smej, Jože Goličnik)
26. Kristus luč mojega življenja – 2007 (mag. Alojzij Kačičnik, Vlado Bizjak, Jože Goličnik)
27. Materin nauk – otroku jutranja zarja – 2008 (Miha Herman, dr. Peter Štumpf, Jože Kužnik)
28. Slomšek – pastir prihodnosti – 2009 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanko Lipovšek, Jože Kužnik)
29. Kdor ubogim daruje, Bogu posojuje – 2010 (dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman, Jože Goličnik)
30. Za zveličavno narodovo omiko – 2011 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanislav Lipovšek, dr. Ivan J. Štuhec, Jože Faganel in Jože Planinšek)
31. Svetost prenavlja svet – 2012 (dr. Marjan Turnšek, Jože Goličnik, Miha Herman, mag. Alojz Kačičnik)
32. Vero ohranite in po njej živite – 2013 (Alojz Vicman, dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
33. Hiša veselja – 2014 (dr. Marjan Turnšek, mag. Alojz Kačičnik, dr. Franc Kramberger, Miha Herman)
34. Zvestoba je mati sreče – 2015 (s. Veronika Verbič ŠS, dr. Franc Kramberger, Jože Planinšek CM, mag. Ciril Slapšak SDB)
35. V nebesa skozi vrata usmiljenja – 2016 (dr. Franc Kramberger, Miha Herman, dr. Marjan Turnšek, Igor Ignacij Novak)